

РЕШЕНИЕ

№ 421

гр. Варна, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 32 СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Славова

при участието на секретаря Мария Ст. Миланова
като разгледа докладваното от Албена Славова Административно
наказателно дело № 20213110203157 по описа за 2021 година

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба предявена от В.В. И. против НП № 23-0000410/07.06.2021 г. на Директора на РД„АА”-Варна, с което на основание чл. 175 ал.1 т.3 от ЗДвП му е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 /шест/ месеца.

В депозираната жалба е се оспорва законосъобразността на предприетата от служителите на РД„АА“ проверка. Твърди се, че доколкото не е осъществявана таксиметрова дейност с процесния автомобил към момента на проверката, служителите на РД„АА“ не са имали правомощия да извършват такава.

В съдебно заседание, въззивникът, редовно призован, се явява лично като поддържа жалбата с наведените в нея основания. В заседание по същество не се явява.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Постъпило е по делото придружително писмо, изходящо от Директора на РД „Автомобилна администрация“ – Варна, в което се излагат аргументи срещу доводите в жалбата и се иска НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Адресира се искане към съда да бъде потвърдено издаденото НП и да се присъди в полза на АНО юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Прцесното НП и актът въз основа, на който е съставено същото срещу

въззивника са издадени за това, че на 11.01.2021 г. около 11.30 ч. в гр. Варна, на ул. Карамфил пред № 40 жалбоподателят в качеството му на водач на собствения му л.а. „Шевролет Авео“ с рег. № В 2945 НА, престоявал с превозното средство с поставен знак „Такси“ върху тавана на автомобила, без поставена табела „не работи“ на предното обзорно стъкло. Сочил се в НП, че при поискване на документи за проверка, водачът отказал да предаде същите, като по този начин осуетил извършването на проверка от контролните органи.

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел актосъставителят – св. Ю., инспектор в РД „АА“, който е заявил, че на посочените в НП дата и час е предприел проверка на водача, като изискал документите му, които същият не представил и обяснил, че не извършва таксиметров превоз, а личен такъв и изчаква съпругата си да излезе от аптеката, пред която престоявал. Впоследствие лице от женски пол излязло от аптеката и водачът потеглил, като по този начин осуетил извършването на проверката.

В хода на съдебното производство е разпитана в качеството на свидетел съпругата на въззивника – свид. К. Ив., която пред съда твърди, че на процесната дата, поради здравословни проблеми, придружавана от съпруга си с управлявания от него автомобил е посетила лекар, а впоследствие същият е спрял превозното средство пред аптека на ул. Карамфил в гр. Варна, за да закупи тя изписаните ѝ от лекаря медикаменти.

Видно от изискана и приобщена по делото справка от Община-Варна с рег. № РД21024980ВН_001ВН/15.12.2021 г. по отношение на л.а. с ДК № В 2945 НА, в Община -Варна не е издавано разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници за 2021 г., по смисъла на чл. 24а ал.1 от ЗДвП, валидно към 11.01.2021 г.

Приобщени са към материалите по делото материалите по АНП, както и заверено копие на болничен лист № Е20201725306 на К. Ив., заверено копие на амбулаторен лист № 000328/25.01.2021 г., заверено копие на медицински протокол от ЛКК № 400222/12.02.2021 г. , амбулаторен лист № 000328/25.01.2021 г. , заверено копие на амбулаторен лист № 000118/11.01.2021 г. заверено копие на рецепта , издадена от д-р Д.П. на К.Д., заверено копие на 2 бр. страници от личен амбулаторен картон на К. Ив..

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните в съдебното производство писмени доказателства по АНП, както и от гласните доказателства, приобщени към делото, които съдът кредитира като относими към предмета на делото и непротиворечиви.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежна страна в законоустановения срок за обжалване и е приета от съда за разглеждане

Наказателното постановление № 23-0000410/07.06.2021 г. е било издадено от компетентен орган, видно от приобщената по делото заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на Министъра на транспорта и информационните технологии, както и в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН.

Като разгледа жалбата относно процесуалната законосъобразност на издаденото НП, съдът намери, че в хода на административно-наказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице. В обстоятелствената част на АУАН и НП не са надлежно описани релевантните факти, касаещи извършеното от въззивника нарушение относно изпълнително деяние, а именно кои документи са изискани от същия, съотв. кои не са представени. Липсата на конкретизация в посочения смисъл поставя в невъзможност съдът да извърши преценка относно компетентността на конкретното длъжностно лице да изисква съответен документ, както и ограничава правото на защита на жалбоподателя, с оглед евентуалната възможност да направи възражение или да изложи доводи относно непредставянето на такъв. Друг е въпросът, че доколкото санкционната норма на чл. 175 ал.1 т.3 от ЗДвП предвижда в хипотезата си изпълнителните деяния на две отделни административни нарушения, а именно „не представяне на документи“ и „осуествяване на проверка от контролните органи“, кумулативното им посочване създава неяснота за коя конкретна хипотеза е ангажирана административно-наказателната отговорност на въззивника.

Съдът намира, че неправилно е приложена и санкционната норма на чл. 175 ал.1 т.3 от ЗДвП. Видно от обстоятелствената част, както на АУАН, така на НП, проверката е предприета с оглед извършване на управление на автомобил обозначен като таксиметров такъв, която дейност се регламентира от Наредба № 34 от 1999 г. за таксиметров превоз на пътници, издадена от Министъра на транспорта, като в чл. 31 от посочения подзаконов нормативен акт са предвидени документите, които следва да притежава водачът при осъществяването ѝ, а чл. 48 ал.1 от Наредбата обективира правомощията на контролните органи при извършване на проверка на посочената дейност, като се визира кои конкретни документи имат правомощие да изискват служителите на РД“АА“-Варна. Посочената Наредба е издадена на основание чл. 12а, ал. 5 от Закона за автомобилните превози, който се явява специален закон по отношение на ЗДвП, с оглед на което според настоящия състав приложима в случая е била санкционната норма на чл. 94, ал. 4 от Закона за автомобилните превози, според която водач, който откаже да му бъде извършена проверка от контролните органи, се наказва с глоба в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

Друг е въпросът, че предвид установените по делото обстоятелства, че въззивникът не е извършвал таксиметров превоз на автомобил, съотв. е бил ангажиран към момента на предприетата проверка с превоз на член от семейството си, което се установява от разпита на св. И., който кореспондира и с представените от същата медицински документи, съдът намира, че деянието е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, предвид ниската степен на обществена опасност на същото.

Доколкото обаче са констатирани съществени процесуални пропуски, съдът намира, че НП следва да бъде отменено на посоченото основание като незаконосъобразно.

Като взе предвид, че в хода на съдебното производство АНО не е представляван от юрисконсулт, съдът намери за неоснователно направеното от същия искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-0000410/07.06.2021 г. на Директора на РД„АА”-Варна, с което на основание чл. 175 ал.1 т.3 от ЗДвП на В. В. ИВ. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 /шест/ месеца.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд- Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____